

دانشكده مهندسي كامپيوتر

پروژه پایانترم درس سیستم های عامل نیمسال دوم ۱۴۰۲–۱۴۰۳

عنوان: ارزیابی برش زمانی پویا در زمانبند XV6

> استاد: دکتر رضا انتظاری ملکی

دانشجویان: آرین حاجیزاده – ۹۹۴۱۱۲۸۱ سیدفراز قریشی – ۴۰۱۳۰۰۲۸

۱- م*قد*مه

زمانبندی فرآیندها یکی از اجزای حیاتی و اساسی در سیستمهای عامل است. این مفهوم به تخصیص منابع پردازشی به فرآیندها به شیوهای کارآمد و منصفانه اشاره دارد. در یک سیستم چندوظیفهای، مدیریت زمانبندی به گونهای که تمامی فرآیندها به صورت منظم به پردازنده دسترسی پیدا کنند، نقش بسیار مهمی ایفا می کند. این موضوع به ویژه در سیستمهای تعبیه شده و سیستمهای چندپردازندهای که نیاز به بهره وری بالای منابع دارند، اهمیت بیشتری پیدا می کند.

۱-۱- *هدف* پروژه

در این پروژه، هدف اصلی پیادهسازی و ارزیابی یک زمانبند پویا در سیستم عامل XV6 است. زمانبند موجود در این پروژه، هدف اصلی پیادهسازی و ارزیابی یک زمانبند پویا در سیستم عامل XV6 است. زمان در کلا از نوع Round Robin با برش زمانی ثابت است. این نوع زمانبند، هر فرآیند را به مدت زمان مشخصی اجرا کرده و سپس به فرآیند بعدی سوئیچ می کند. اگرچه این روش ساده و قابل فهم است، اما ممکن است در شرایط مختلف کارایی بهینهای نداشته باشد.

۲-۱- مشکلات زمانبند ثابت

زمانبند Round Robin با برش زمانی ثابت دارای مشکلاتی است. به عنوان مثال، اگر یک فرآیند نتواند در زمان اختصاص داده شده کار خود را به اتمام برساند، باید منتظر نوبت بعدی خود بماند که این موضوع می تواند منجر به تاخیر در اجرای فرآیندها و کاهش کارایی سیستم شود. از سوی دیگر، فرآیندهایی که به زمان پردازشی کمتری نیاز دارند، ممکن است زمان بیشتری از پردازنده را به خود اختصاص دهند که این موضوع نیز می تواند منجر به هدر رفتن منابع شود.

۳–۱– زمانبند پویا

در این پروژه، هدف ما اضافه کردن یک زمانبند پویا به XV6 است که بتواند به طور خودکار برش زمانی فرآیندها فرآیندها را بر اساس نیازهای آنها و شرایط سیستم تنظیم کند. این زمانبند پویا می تواند برش زمانی فرآیندها را در صورت عدم اتمام کار در زمان اختصاص داده شده، افزایش دهد و در صورتی که هیچ فرآیندی در دور اول به اتمام نرسد، برش زمانی را برای همه فرآیندها دوبرابر کند. این روش می تواند منجر به بهبود کارایی سیستم و کاهش زمان برگشت فرآیندها شود.

۴-۱- رویکرد پیادهسازی

در این پروژه، مراحل مختلفی برای پیادهسازی زمانبند پویا در XV6 در نظر گرفته شده است. ابتدا ساختارهای داده و توابع موجود در زمانبند فعلی XV6 بررسی شده و سپس تغییرات لازم برای اضافه کردن برش زمانی پویا اعمال می شود. در ادامه، سیستم فراخوانی های جدیدی برای شمارش تعداد تعویض زمینه ها و محاسبه زمان برگشت فرآیندها پیادهسازی شده و در نهایت، برنامههای تست مختلفی برای ارزیابی عملکرد زمانبند جدید اجرا و نتایج آنها تحلیل می شود.

۵-۱- اهمیت پروژه

این پروژه از اهمیت زیادی برخوردار است، زیرا پیادهسازی یک زمانبند پویا می تواند منجر به بهبود کارایی سیستم عامل شده و تجربه کاربری بهتری را فراهم کند. علاوه بر این، این پروژه به دانشجویان و محققان کمک می کند تا مفاهیم پیشرفته تری از سیستم های عامل را درک کرده و توانایی پیاده سازی و ارزیابی زمان بندهای مختلف را به دست آورند.

xv6 بررسی زمانبند موجود درxv6

در این بخش، به بررسی جزئیات زمانبند موجود در سیستم عامل XV6 پرداخته و نحوه عملکرد آن را توضیح میدهیم. همچنین به سوالات مربوط به این بخش که در فایل اولیه مطرح شدهاند، پاسخ میدهیم.

`scheduler` و تابع 'ptable' ساختار -۲-۱

"ptable) ساختار

در سیستم عامل ptable axv6 (جدول فرآیند) ساختاری است که اطلاعات مربوط به تمامی فرآیندها را نگهداری می کند. این ساختار در فایل proc.c تعریف شده است:

```
struct {
   struct spinlock lock;
   struct proc proc[NPROC];
} ptable;
```

- 'lock': قفل چرخشی برای کنترل همزمانی در دسترسی به 'ptable'.
- `proc[NPROC]` آرایهای از ساختارهای `proc که اطلاعات مربوط به هر فرآیند را نگهداری می کند.

ساختار `proc`)

ساختار `proc اطلاعات حیاتی مربوط به هر فرآیند را نگهداری میکند. این ساختار نیز در فایل `proc.h) تعریف شده است:

```
struct proc {
  uint sz;
  pde_t* pgdir;
  char *kstack;
  enum procstate state;
  int pid;
  struct proc *parent;
  struct trapframe *tf;
  struct context *context;
  void *chan;
  int killed;
  struct file *ofile[NOFILE];
  struct inode *cwd;
  char name[16];
};
```

:`scheduler` تابع

تابع 'scheduler' در فایل 'proc.c' قرار دارد و وظیفه انتخاب و اجرای فرآیندها را بر عهده دارد. در اینجا به بررسی کد تابع 'scheduler' می پردازیم:

```
void scheduler(void) {
   struct proc *p;
   for(;;){
      sti();
      acquire(&ptable.lock);
      for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){
        if(p->state != RUNNABLE)
            continue;
      proc = p;
      switchuvm(p);
      p->state = RUNNING;
```

```
swtch(&cpu->scheduler, proc->context);
switchkvm();
proc = 0;
}
release(&ptable.lock);
}
```

۳–۱–۲ تابع `switchuvm` و نقش آن در زمانبندی

تابع `switchuvm` فضای حافظه مجازی کاربر را برای فرآیند در حال اجرا تنظیم می کند. این تابع با تنظیم درت `switchuvm` فضای مجازی به فیزیکی برای درت که ترجمه آدرسهای مجازی به فیزیکی برای فرآیند به درستی انجام شود. این تابع در `vm.c` تعریف شده است:

```
void switchuvm(struct proc *p) {
    if(p == 0)
        panic("switchuvm: no process");
    if(p->kstack == 0)
        panic("switchuvm: no kstack");
    if(p->pgdir == 0)
        panic("switchuvm: no pgdir");

pushcli();
    mycpu()->ts.ss0 = SEG_KDATA << 3;
    mycpu()->ts.esp0 = (uint)p->kstack + KSTACKSIZE;
    lcr3(V2P(p->pgdir));
    popcli();
}
```

۲-۱-۲ نحوه عملکرد تایمر و زمانبند

تایمر به صورت دورهای وقفه تولید می کند که توسط تابع 'trap` دریافت می شود. در هنگام دریافت وقفه تایمر، شمارنده 'ticks` افزایش می یابد و در صورت نیاز فرآیند جاری قطع و زمان بند اجرا می شود. این بخش در فایل 'trap.c` قرار دارد:

```
void trap(struct trapframe *tf) {
  if(tf->trapno == T_IRQ0 + IRQ_TIMER){
    if(cpuid() == 0){
      acquire(&tickslock);
      ticks++;
      wakeup(&ticks);
      release(&tickslock);
    }
  lapiceoi();
  if(myproc() != 0 && (tf->cs & 3) == 3) {
      myproc()->state = RUNNABLE;
      yield();
  }
}
```

*yield و نقش آن در زمانبندی (مانبندی

تابع 'yield' فرآیند جاری را متوقف کرده و زمانبند را فراخوانی میکند. این تابع در 'proc.c' تعریف شده است:

```
void yield(void) {
  acquire(&ptable.lock);
  myproc()->state = RUNNABLE;
  sched();
  release(&ptable.lock);
}
```

تابع 'sched' که توسط 'yield' فراخوانی می شود، وظیفه انجام تعویض زمینه را بر عهده دارد:

```
void sched(void) {
  int intena;
  struct proc *p = myproc();

if(!holding(&ptable.lock))
  panic("sched ptable.lock");
  if(epu->ncli != 1)
    panic("sched locks");
  if(p->state == RUNNING)
    panic("sched running");
  if(readeflags()&FL_IF)
    panic("sched interruptible");

intena = cpu->intena;
  p->context_switches++;
  swtch(&p->context, cpu->scheduler);
  cpu->intena = intena;
}
```

۳- پیادهسازی زمانبند پویا

در این بخش، به توضیح مراحل پیادهسازی زمانبند پویا در سیستمعامل xv6 میپردازیم. زمانبند پویا قادر است برش زمانی (Time Slice) فرآیندها را بر اساس شرایط سیستم و نیازهای فرآیندها به صورت دینامیک تنظیم کند. هدف اصلی این پیادهسازی، بهبود کارایی سیستم و کاهش زمان برگشت فرآیندها است.

۱-۳- افزودن فیلدهای لازم به ساختار `proc`

برای پیاده سازی زمان بند پویا، نیاز داریم تا فیلدهای جدیدی را به ساختار 'proc' اضافه کنیم تا بتوانیم برش اولیه و فعلی هر فرآیند و تعداد تعویض زمینه ها (Context Switches) را نگهداری کنیم. همچنین برای محاسبه زمان برگشت فرآیندها، فیلدهای زمان شروع و پایان را اضافه می کنیم.

تغییرات ساختار `proc':

```
struct proc {
  int initial_timeslice;
  int current_timeslice;
  int context_switches;
  uint start_time;
  uint end_time;
};
```

۲-۳- تغییرات اعمال شده در تابع 'scheduler'

برای استفاده از زمانبند پویا، باید تابع 'scheduler' را تغییر دهیم تا بتواند برش زمانی هر فرآیند را بر اساس شرایط موجود تنظیم کند. این تغییرات شامل محاسبه و تنظیم برش زمانی پویا برای هر فرآیند و دوبرابر کردن زمان برش در صورتی که فرآیند نتواند در زمان اختصاص داده شده کار خود را به پایان برساند، می شود. تابع 'scheduler' تغییر یافته:

```
void scheduler(void) {
    struct proc *p;
    int all_done;
    int base_timeslice = BASE_TIMESLICE;

for(;;) {
    sti();
    acquire(&ptable.lock);
    all_done = 1;

    for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++) {
        if(p->state != RUNNABLE)
            continue;

        if(p->initial_timeslice == 0) {
            p->initial_timeslice = base_timeslice;
            p->current_timeslice = base_timeslice;
        }
}
```

```
proc = p;
   switchuvm(p);
   p->state = RUNNING;
   swtch(\&cpu->scheduler, p->context);
   switchkvm();
  if (p->state == RUNNABLE) {
     p->current timeslice *= 2;
     p->current timeslice = p->initial timeslice;
  proc = 0;
release(&ptable.lock);
if (!all done) {
  for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++) {
     if (p->state == RUNNABLE) {
        p->initial timeslice *= 2;
        p\text{-}{>}current\_timeslice = p\text{-}{>}initial\_timeslice;
```

۳-۳- توضیحات تکمیلی

نحوه عملكرد تابع 'scheduler' جديد

در تابع 'scheduler' جدید، برش اولیه و فعلی هر فرآیند با توجه به شرایط سیستم و نیازهای فرآیند تنظیم می شوند و در صورتی که نتوانند در برش اختصاص داده

شده کار خود را به پایان برسانند، زمان برش آنها برای دور بعد دوبرابر می شود. همچنین، اگر هیچ فرآیندی در یک دور کامل به پایان نرسد، برش اولیه همه فرآیندها دوبرابر می شود.

۴-۳- مزایا و معایب زمانبند پویا

مزايا:

- افزایش کارایی سیستم با تنظیم برش زمانی بر اساس نیازهای فرآیندها.
 - کاهش زمان برگشت فرآیندها و بهبود تجربه کاربری.
 - توزیع بهتر منابع پردازشی بین فرآیندها.

معایب:

- پیچیدگی بیشتر پیادهسازی در مقایسه با زمانبند ثابت.
 - نیاز به تنظیمات دقیق تر برای بهینه سازی عملکرد.

۴- پیادهسازی سیستم فراخوانیهای جدید

در این بخش، سیستم فراخوانیهای جدیدی برای شمارش تعداد تعویض زمینهها و محاسبه زمان برگشت فرآیندها در سیستم عامل xv6 پیاده سازی شده است.

۱-۴- شمارش تعداد تعویض زمینهها

برای پیادهسازی سیستم فراخوانی شمارش تعداد تعویض زمینه ها، مراحل زیر انجام می شود:

أ. افزودن فيلد 'context_switches' به ساختار 'Proc'.

در فایل 'proc.h' فیلد 'context_switches' به ساختار 'proc' اضافه می شود تا تعداد تعویض زمینه ها برای هر فرآیند را نگهداری کند:

```
// existing codes
// ...
int context_switches;
};
```

۲. بهروزرسانی تابع 'sched' برای شمارش تعویض زمینهها

در فایل 'proc.c'، تابع 'sched' بهروزرسانی می شود تا هر بار که تعویض زمینه انجام می شود، شمارنده 'context_switches' افزایش یابد:

```
void sched(void) {
  int intena;
  struct proc *p = myproc();

if(!holding(&ptable.lock))
  panic("sched ptable.lock");
  if(cpu->ncli != 1)
  panic("sched locks");
  if(p->state == RUNNING)
  panic("sched running");
  if(readeflags()&FL_IF)
  panic("sched interruptible");

intena = cpu->intena;
  p->context_switches++;
  swtch(&p->context, cpu->scheduler);
  cpu->intena = intena;
}
```

"sys_get_context_switches" پیاده سیستم فراخوانی 'sys_get_context_switches' پیاده سازی می شود: در فایل 'sys_get_context_switches' پیاده سازی می شود:

```
int sys_get_context_switches(void) {
  struct proc *p = myproc();
  return p->context_switches;
```

```
در فايل 'syscall.h'، پروتوتايپ سيستم فراخواني اضافه مي شود:
int sys get context switches(void);
                            در فایل 'syscall.c'، سیستم فراخوانی به جدول فراخوانی ها اضافه می شود:
extern int sys_get_context_switches(void);
static int (*syscalls[])(void) = {
 [SYS\_get\_context\_switches] = sys\_get\_context\_switches,
                                         در فايل 'syscall.h' شماره سيستم فراخواني اضافه مي شود:
#define SYS get context switches 69
                        در فایل 'usys.S'، سیستم فراخوانی به لیست سیستم فراخوانی ها اضافه می شود:
SYSCALL(get_turnaround_time)
                                                                     ۲-۲- محاسبه زمان برگشت
                      برای پیادهسازی سیستم فراخوانی محاسبه زمان برگشت، مراحل زیر انجام میشود:
                             أ. افزودن فيلدهاي 'start_time' و 'end_time' به ساختار 'proc'
             در فایل 'proc.h' فیلدهای 'start_time' و 'end_time' به ساختار 'proc' اضافه می شود:
```

```
struct proc {
  // existing code
  // ...
  uint start_time;
  uint end_time;
};
```

۲. تنظیم زمانهای شروع و پایان فرآیندها

در فایل 'proc.c'، در تابع 'fork' زمان شروع فرایند تنظیم می شود:

```
int fork(void) {
   // existing code
   // ...
   np->start_time = ticks;
   // existing code
   // ...
}
```

در فایل 'proc.c'، در تابع 'exit' زمان پایان فرآیند تنظیم می شود:پ

```
void exit(void) {
    // existing code
    // ...
    p->end_time = ticks;
    // existing code
    // ...
}
```

```
". پیادهسازی سیستم فراخوانی 'sys_get_turnaround_time'.
```

در فایل `sys_get_turnaround_time` پیادهسازی می شود:

```
int sys_get_turnaround_time(void) {
```

```
struct proc *p = myproc();
return p->end_time - p->start_time;
}
```

در فايل 'syscall.h' پروتوتايپ سيستم فراخواني اضافه مي شود:

```
int sys_get_turnaround_time(void);
```

در فایل 'syscall.c'، سیستم فراخوانی به جدول فراخوانی ها اضافه می شود:

```
extern int sys_get_turnaround_time(void);

static int (*syscalls[])(void) = {
    // existing code
    // ...
    [SYS_get_turnaround_time] = sys_get_turnaround_time,
};
```

در فايل 'syscall.h' شماره سيستم فراخواني اضافه مي شود:

```
#define SYS_get_turnaround_time 23
```

در فایل 'usys.S'، سیستم فراخوانی به لیست سیستم فراخوانی ها اضافه می شود:

```
SYSCALL(get_turnaround_time)
```

٣-٣- نتيجه

با پیادهسازی این سیستم فراخوانیهای جدید، می توانیم تعداد تعویض زمینهها و زمان برگشت فرآیندها را به طور دقیق محاسبه و ارزیابی کنیم. این اطلاعات به ما کمک می کند تا عملکرد زمانبند پویا را به طور کامل تحلیل و بهبودهای لازم را انجام دهیم.

۵– ارزیابی و نتایج

در این بخش، به ارزیابی عملکرد زمانبند پویا پرداخته و نتایج حاصل از اجرای برنامههای تست را بررسی میکنیم. هدف از این ارزیابیها، بررسی تأثیر زمانبند پویا بر کارایی سیستم و مقایسه آن با زمانبند میکنیم. هدف از این ارزیابیها، بررسی تأثیر زمانبند پویا بر کارایی سیستم و مقایسه آن با زمانبند Round موجود در xv6 است.

-0-1 برنامههای تست

برای ارزیابی زمانبند پویا، برنامههای تست مختلفی پیادهسازی شده است. این برنامهها شامل محاسبات ماتریسی، شمارش تعداد تعویض زمینهها و محاسبه زمان برگشت فرآیندها میباشد.

برنامه تست محاسبات ماتریسی با استفاده از چند فرآیند (`matrix_multiply.c`):

```
#include "types.h"

#include "stat.h"

#include "user.h"

#include "mmu.h"

#define MATRIX_SIZE 3

void multiply_matrices(int *A, int *B, int *C, int start, int end) {

for (int i = start; i < end; i++) {

    for (int j = 0; j < MATRIX_SIZE; j++) {

        C[i * MATRIX_SIZE + j] = 0;

        for (int k = 0; k < MATRIX_SIZE; k++) {

            C[i * MATRIX_SIZE + j] += A[i * MATRIX_SIZE + k] * B[k * MATRIX_SIZE + j];

        }

    }

}
```

```
int main(int argc, char *argv[]) {
  int shm size = 3 * MATRIX_SIZE * MATRIX_SIZE * sizeof(int);
  int *shm = (int *)sbrk(shm size);
  int *A = shm;
  int *B = shm + MATRIX SIZE * MATRIX SIZE;
  int *C = shm + 2 * MATRIX SIZE * MATRIX SIZE;
  int init_A[MATRIX_SIZE][MATRIX_SIZE] = {
     \{1, 2, 3\},\
     {4, 5, 6},
     \{7, 8, 9\}
  int init_B[MATRIX_SIZE][MATRIX_SIZE] = {
     \{9, 8, 7\},\
     \{6, 5, 4\},\
     {3, 2, 1}
  memmove(A, init_A, MATRIX_SIZE * MATRIX_SIZE * sizeof(int));
  memmove(B, init B, MATRIX SIZE * MATRIX SIZE * sizeof(int));
  memmove(C, (int[MATRIX SIZE][MATRIX SIZE]){0}, MATRIX SIZE * MATRIX SIZE
  int num processes = MATRIX SIZE;
  int rows_per_process = MATRIX_SIZE / num_processes;
  int pid;
  for (int i = 0; i < num processes; <math>i++) {
     pid = fork();
     if (pid < 0) {
        printf(1, "Fork failed \n");
        exit();
     } else if (pid == 0) {
        int start = i * rows per process;
        int end = (i == num_processes - 1) ? MATRIX_SIZE : start + rows_per_process;
```

```
multiply_matrices(A, B, C, start, end);
    printf(1, "Process %d finished\n", getpid());
    exit();
}

for (int i = 0; i < num_processes; i++) {
    wait();
}

printf(1, "Result matrix:\n");
for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++) {
    for (int j = 0; j < MATRIX_SIZE; j++) {
        printf(1, "%d ", C[i * MATRIX_SIZE + j]);
    }
    printf(1, "\n");
}

exit();
}</pre>
```

برنامه تست برای شمارش تعداد تعویض زمینه ها ('test_context_switches.c')

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"

int main(int argc, char *argv[]) {
   int pid = fork();

if (pid == 0) {
   for (int i = 0; i < 100; i++) {
      printf(1, "Child process running\n");
   }
   int switches = get_context_switches();
   printf(1, "Child process context switches: %d\n", switches);
   exit();
} else if (pid > 0) {
```

```
wait();
int switches = get_context_switches();
printf(1, "Parent process context switches: %d\n", switches);
} else {
  printf(1, "Fork failed\n");
}
exit();
}
```

برنامه تست برای محاسبه زمان برگشت ('test_turnaround_time.c')

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"
int main(int argc, char *argv[]) {
 int pid = fork();
 if (pid == 0) {
  for (int i = 0; i < 100; i++) {
    printf(1, "Child process running\n");
   int turnaround time = get turnaround time();
   printf(1, "Child process turnaround time: %d\n", turnaround time);
   exit();
 \} else if (pid > 0) \{
   wait();
  int turnaround_time = get_turnaround_time();
   printf(1, "Parent process turnaround time: %d\n", turnaround time);
 } else {
   printf(1, "Fork failed \n");
 exit();
```

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"
int main(int argc, char *argv[]) {
 int pid = fork();
 if (pid < 0) {
   printf(1, "Fork failed \n");
   exit();
 \} else if (pid == 0) \{
   printf(1, "Child process executing matrix multiply\n");
   char *args[] = { "matrix multiply", 0 };
   exec("matrix_multiply", args);
   printf(1, "Exec failed \n");
   exit();
   wait();
   printf(1, "Parent process completed\n");
 exit();
```

۵-۲ مقایسه عملکرد زمانبند جدید با زمانبند Round Robin موجود

برای مقایسه عملکرد زمانبند جدید با زمانبند Round Robin موجود، برنامههای تست فوق با هر دو زمانبند اجرا شدند و نتایج مورد بررسی قرار گرفتند.

تحليل تعداد تعويض زمينهها و تاثير أن بر عملكرد سيستم

تعداد تعویض زمینه ها با استفاده از سیستم فراخوانی 'get_context_switches' بررسی شد. نتایج نشان داد که زمان بند پویا توانست تعداد تعویض زمینه ها را کاهش دهد و از هدر رفت منابع پردازشی جلوگیری کند.

١-٢-٥- تحليل زمان برگشت فرآيندها و تاثير زمانبند پويا بر آن

زمان برگشت فرآیندها با استفاده از سیستم فراخوانی `get_turnaround_time` مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که زمانبند پویا توانست زمان برگشت فرآیندها را به طور قابل توجهی کاهش دهد.

۲-۲-۵ مزایا و معایب زمانبند پویا در مقایسه با زمانبند ثابت:

مزایای زمانبند پویا:

- افزایش کارایی سیستم با تنظیم زمانبر بر اساس نیازهای فرآیندها.
 - کاهش زمان برگشت فرآیندها و بهبود تجربه کاربری.
 - توزیع بهتر منابع پردازشی بین فرآیندها.

معایب زمانبند پویا:

- پیچیدگی بیشتر پیادهسازی در مقایسه با زمانبند ثابت.
 - نیاز به تنظیمات دقیق تر برای بهینه سازی عملکرد.

$\times v6$ مقایسه نتایج با سیستم عامل اصلی -9

ابتدا به مقایسه تعداد Context Switch ها در اجرای برنامه ضرب ماتریسی می پردازیم. سیستم کال csc ابتدا به مقایسه تعداد Context Switch ها به سیستم عامل اصلی xv6 بدون تغییرات اعمالی در زمانبند اضافه شده و نتایج مقایسه در تصاویر زیر آورده شده است.

نتایج اجرای ضرب ماتریسی با زمان بند اصلی

نتایج اجرای ضرب ماتریسی با زمان بند تغییر یافته

نتایج اجرای پردازش تصویر و محاسبه PSNR با زمان بند اصلی

نتایج اجرای پردازش تصویر و محاسبه PSNR با زمان بند تغییریافته

نتایج اجرای برنامه ترکیبی با زمان بند اصلی

نتایج اجرای برنامه ترکیبی با زمان بند تغییر یافته

نتایج کامل زمان برگشت ضرب ماتریسی با زمان بند اصلی

نتایج کامل زمان برگشت ضرب ماتریسی با زمان بند جدید

نتایج کامل زمان برگشت برنامه پردازش تصویر با زمان بند اصلی

نتایج کامل زمان برگشت برنامه پردازش تصویر با زمان بند جدید

نتایج کامل زمان برگشت برنامه نرکیب پردازش تصویر و ضرب ماتریسی با زمان بند اصلی

نتایج کامل زمان برگشت برنامه نرکیب پردازش تصویر و ضرب ماتریسی با زمان بند جدید

در کنار برنامه ضرب ماتریسی، یک برنامه پردازش تصویر نیز مورد تست قرار گرفته است. در این برنامه یک تصویر PSNR تصویر PSNR تصویر نهایی نسبت به منظور PSNR تصویر نهایی نسبت به یک تصویر دارای نویز حساب شده است. در این برنامه هم از حلقه های تو در تو برای انجام PSNR استفاده شده است. استفاده شده است.

همچنین یک برنامه ترکیبی به نام Combined.c نیز به عنوان تست مورد بررسی قرار گرفته است که در آن تعدادی فرآیند جدید با دستور ()fork ایجاد شده و نیمی از آنها برنامه ضرب ماتریسی و نیمی دیگر برنامه پردازش تصویر را اجرا میکنند.

۷- نتیجه گیری

پروژه پیاده سازی و ارزیابی زمان بند پویا در سیستم عامل xv6 به عنوان یکی از پروژه های نهایی درس سیستم های عامل، به موفقیت انجام شد. هدف اصلی این پروژه بهبود کارایی سیستم و کاهش زمان برگشت فر آیندها از طریق تنظیم دینامیک زمان بُر فر آیندها بود.

با بررسی زمانبند موجود در xv6 نقاط قوت و ضعف آن شناسایی شدند و بر اساس این تحلیل، زمانبند پویا طراحی و پیادهسازی شد. در این زمانبند، زمانبر فرآیندها به صورت دینامیک بر اساس نیازهای فرآیندها و شرایط سیستم تنظیم می شود. این تغییرات منجر به بهبود عملکرد کلی سیستم و افزایش بهرهوری پردازنده شد.

سیستم فراخوانیهای جدیدی نیز برای شمارش تعداد تعویض زمینهها و محاسبه زمان برگشت فرآیندها پیادهسازی شدند. این سیستم فراخوانیها امکان ارزیابی دقیق عملکرد زمانبند پویا را فراهم کردند. نتایج آزمایشات نشان داد که زمانبند پویا توانست تعداد تعویض زمینهها را کاهش دهد و زمان برگشت فرآیندها را به طور قابل توجهی بهبود بخشد.

مزایای زمانبند پویا شامل افزایش کارایی سیستم، کاهش زمان برگشت فرآیندها و توزیع بهتر منابع پردازشی بین فرآیندها بود. با این حال، پیچیدگی بیشتر پیادهسازی و نیاز به تنظیمات دقیق تر از جمله چالشهای این روش بودند.